

ОМЛАДИНА

ЛИСТ УЈЕДИЊЕНОГ САВЕЗА АНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Год II

20 новембра 1944

Број 19

При завршетку рада I конгреса антифашистичке омладине Србије ОДАНО је највеће признање младом поколењу југославије

УСАОЈ — одликован орденом Народног ослобођења, неумрли организатор и руководилац омладине Југославије Иво-Лола Рибар — орденом Народног хероја

18 новембра, на трећој седници I конгреса антифашистичке омладине Србије, у њему утврђено наше снаге и све они присуствовали су претседник АВНОЈ-а др. Иван Рибар, потпретседник Моша Пијаде и секретар Родолуб Чолаковић. Дошли су да у име Претседништва АВНОЈ-а поделе одликовања УСАОЈ-у и његовом организатору, погинулом секретару ЦК СКОЈ-а, другу Лоли-Иви Рибари.

У знак признања за беспримерни херојизам омладине на фронту, у позадини и у сада још неослобођеним крајевима наше отаџбине и за изванредне заслуге УСАОЈ-а на Рибар, Моша Пијаде и Родолуб Чолаковића окупљању омладине за борбу против фашизма срдечно су честитали свим присутним

ПРЕТСЕДНИШТВО АНТИФАШИСТИЧКОГ ВЕЋА НАРОДНОГ ОСЛОБОЂЕЊА ЈУГОСЛАВИЈЕ

ДОДЕЛИЛО је назив НАРОДНОГ ХЕРОЈА МАРШАЛУ ЈУГОСЛАВИЈЕ ЈОСИПУ БРОЗУ-ТИТУ

ОДЛУКА

Да би се великом војсковођи народа Југославије, иницијатору, организатору и руководиоцу њихове народно-ослободилачке борбе, маршалу Југославије ЈОСИПУ БРОЗУ-ТИТУ, одало заслужено признање за изванредне заслуге на органи зовању партизанских одреда и Народно-ослободилачке војске Југославије, за генијално руководење њиховим операцијама и при томе испољену упорност и јунаштво, као и да би се пред свим народима Југославије видно обележиле историске заслуге нашег народног вођа на стварању братства и нераздруживог јединства наших народа, због улоге коју је у демократској федеративној Југославији.

Претседништво АВНОЈ-а, на предлог Велике антифашистичке народно-ослободилачке скупштине Србије одлучује да се Врховном команданту НОВ и ПОЈ, маршалу Југославије

ЈОСИПУ БРОЗУ-ТИТУ

додељи назив народног хероја.

У Београду, 19 новембра 1944.

Секретар
Родолуб Чолаковић, с.р.

Претседник
Др. Иван Рибар, с.р.

Народни херој, маршал Југославије Јосип Броз-Тито говори ОМЛАДИНИ СРБИЈЕ

Поздравни говор на свечаној седници Првог конгреса антифашистичке омладине Југославије.

Другови и другарице!
Омладино Србије!

Дозволите ми да вам прије отварања овог вашег конгреса кажем неколико ријечи. («Живео! Живео!») Осјећао сам да ми је дужност да дођем овде и да вас по-здравим у име Народно-ослободилачке вој-

младина Србије, одиграла у овој великој ослободилачкој борби за опстанак и слободу наших народа. Године 1941. овде, на улицама Београда, младим и дјевојкама, скоро деца, на позив Комунистичке партије (Једнодушни поклици: «Живела!», пошли су у борбу (Двораном се пролама: «Партија! Партија! Партија!») не штедећи своје младе животе. Омладина у Београду, омладина у Крагујевцу, омладина у Ваљеву, омладина у Ужицу, омладина у Пожаревцу, омладина у свима градовима Србије, омладина српских села — дигла се

Чланови Централног одбора УСАОЈ-а слушају говор претседника Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије, др. Ивана Рибара приликом предаје одликовања.

шизма, Уједињени савез добко је високо одликована, орден Народног ослобођења. Предајући одликовање др. Рибар је, између остalog, рекао:

„...Ја сам имао срећу и задовољство да са омладином сарађујем давно још пре рата. Преко мојих добрих синова ја сам радио највише баш са београдском омладином, заједно са мојим синовима. Преко мојих синова са том омладином спремао сам се за ову велику борбу, за ове велике жртве, за ова велика дела ослобођења, за јуначко дешавање када смо дошли победоносно у Београд и када смо ослободили тако редицу целу Србију. И данас кад вас гледам, омладинци и омладинке, ја у вама гледам своју децу. Кад гледам вас ја знам да су моја деца живе и да заједно с вами раде и да ћемо радити заједно и да морамо радити скупа па да видимо срећу, задовољство и напредак наших народа у Југославији...“

У име младих синова и кћери читава Југославије захвалио је за одликовање друг Кавчић и обећао да ће у будућем омладини још часније испунити све задатке. Кроз своје речи он је исказао мисли читавог младог поколења у том великом тренутку.

„...Данас, ја мислим, другови и другарице, многима између нас по први пут откако смо отпочели овај рат иду сузе на очи, али су то сузе радости, сузе поноса и среће. Ово одликовање је мало по своме облику, али по своме садржају, по својој суштини, оно је велико. Велико је због тога народног хероја њиховог сина но што се што је у њему много наших патња, јер су

пошла у борбу против највећег непријатеља који нису могли да буду данас овде, људи и српског и свих народа Југославије — јер су дали своје животе за слободу народа Југославије. (Цела сала устаје и кличе: «Слава им!»)

Ми дугујемо омладини Србије врло много. Народ Југославије дугује својој омладини врло много. Никада неће бити могуће довољно оцјенити ону улогу коју је омладина Југославије, а у првом реду о-

(Наставак на другој страни)

Народни херој — маршал ТИТО — за време говора на I конгресу

НАШЕ И АЛБАНСКЕ ЈЕДИНИЦЕ НА ЈУРИШ ЗАУЗЕЛЕ ПЕЋ И ПРИЗРЕН

РАТНИ ИЗВЕШТАЈ ВРХОВНОГ ШТАБА НОВ И ПОЈ

за 19 новембар 1944 год.

Развијајући и даље успешну офанзиву из Качаничког Теснаца, наше су јединице већим обухватним маневром опколиле Урошевач, а потом одмах чеоним јуришем заузели овај град. Гонећи даље потученог непријатеља, наше јединице напредују већ из Косово и приближавају се Штиљу и Липљанима. У овој борби убијено је 450, а заробљено 200 Немаца. Заплењена је већа количина оружја, хране и муниције.

Даље на северу заузевши још неколико врло важних доминантних тачака, наше јединице приближиле су се Приштини и Вучитрну. На своме сектору борба постаје све жешћа и приближава се кулминационој тачки.

У Метохији, наше и албанске јединице на јуриш су заузеле Пећ и Призрен. Прширујући ове велике почетне успехе једна групација наших снага из Метохије, сада надигре Истоку, потискујући Немце према Косову, док друга наша групација

развија офанзиву низ Дрину, приближавајући се Кукусу. У овим бојевима убијено је 750, а заробљено 540 Немаца и арнаутских квисилицких војника. Заплењено је 5 топова, 25 камиона и седам изглазина хране и муниције.

На комуникацији Кукус—Призрен потпуно је уписане једна немачка моторизована колона, која је покушала да поистекне у помоћ Призрену. Уништено је 100 камиона и три тенка. Убијено 550 Немаца.

На сектору Краљева, Немци су били повели јачи напад на наше јединице у правцу Котленика. Напад је здушављен после вишечасовне упорне борбе, а затим енергичним противнападом Немци су бачени из подизне положаје, претрпевши у томе велике губитке. Заробљен је и један немачки капетан, са остацима своје чете.

Даље се у извештају каже:

У Херцеговини, после вишечасовних јаких борби наше јединице заузеле су По-

шује и гоне Немце и усташе према Шекрском Бријегу и Мостару.

У Словенији развијши непријатељску офанзиву у Белој Крајини, наше јединице гонећи непријатеља упали су у Кочевје, где се воде уличне борбе.

ТРИ ДАНА И КОНГРЕСА АНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ

На I Конгресу антифашистичке омладине Србије први је говорио Маршал Југославије Јосип Броз-Тито, изазвавши бурним овацијама делегата. После говора друга Тита, конгрес је отворио друга Дреновац. Минутом бујања је почаст палим друговима. Изабрано је почасно и радио претседништво Конгреса. Затим су говорили претставници савезничких војних мисија, наше војске и наше власти. Испред АСНОС-а говорио је претседник др. Савиша Станковић, у име НОВ и ПО Србије потпуковник Мома Марковић, у име Покрајинског комитета за Србију Комунистичке партије Југославије др. Благоје Нешковић, а у име Централног одбора УСАОЈ-а претседник Станише Кавчић. Поздраве омладине Совјетског Савеза предао је Конгресу мајор Виктор Доропајев. За Војну мисију Велике Британије говорио је потпуковник Маквел. У име бугарске омладине говорио је друг Данчо Димитров. Конгрес су поздравили још претставници омладине Хрватске, Македоније, Црне Горе, Словеније, Војводине, Санџака, Пролетерских бригада, Косова и Метохије, Босне и Херцеговине и Београда. Поздрав московске омладине прочитao је херој Совјетског Савеза мајор Сергије Буличев. Са Конгреса упућени су поздравни телеграми Маршалу Титу, АВНОЈ-у, Националном Комитету, Маршалу Сталину, Претседнику Рузвелту, Премијеру Черчију, претседништву АСНОС-а, Главном Штабу НОВ и ПО Србије, и Покрајинском комитету КПЈ за Србију. Након завршетка свечане седнице Конгреса, приредила је омладина Београда краћи концерт.

На I радној седници друг Радован Пантовић прочитao је свој реферат: "Борба омладине Србије против окупатора и домаћих издајника". За тим су прочитани поздрави Светског Омладинског Већа, питомаца Ваздухопловне школе, и кадроваца Велике Британије. Другарица Зага Стојловић прочитала је реферат: "Србија у демократској Федеративној Југославији". Потом се је развила дискусија. Прочитани су и поздрави Савеза националних студената, Међународног омладинског савеза, Међународног савеза девојачких ваздухопловних школа и Совјетске омладине. Друг Ратко Дугоњић поздравио је Конгрес у име Централног комитета СКОЈ-а. Поводом Међународног студентског дана говорио је капетан Славко Комар.

Прочитан је још телеграм Међународном Удружењу студената. На II радној седници говорио је делегат рањеника из Италије НОВЈ који се налази у нашим болницама у Италији. Упућен је поздравни телеграм нашим рањеним друговима, а затим је прочитан списак делегата који су дали ков за рањене борце. Друг Драги Стаменковић прочитao је реферат "Уједињење савез антифашистичке омладине Србије и његови задаци". После реферата следила је дискусија. С одушевљењем је примљена резолуција о сакупљању намирница и осталих добара за пострадале крајеве наше отаџбине.

Упућени су поздравни телеграми бугарској омладини, омладини Македоније, Босне и Херцеговине, Црне Горе, Хрватске, Словеније, као и америчкој, енглеској и совјетској омладини, Светском омладинском већу и младим војницима III Украјинског фронта. Поздрави Конгресу стigli су и од омладине наше морнарице и I Тенковске бригаде.

Донета је одлука да се поклони који су послати од наших рањеника из Италије I Конгресу, поделе нашим рањеним борцима у Земуну. Националном Комитету Народног ослобођења постал је допис у којем се омладина обавезује да што пре доведе у нормално стање целокупан живот наше земље. С одушевљењем су примљени резолуција и проглас I Конгреса. Изабран је Главни одбор УСАОЈ-а од 59 чланова. Претставници претседништва АВНОЈ-а предали су члановима Централног одбора УСАОЈ-а орден Народног ослобођења којим је одликован УСАОЈ. Предан је и орден Народног хероја којим је одликован погинули секретар ЦКСКО-а, друг Иво-Лола Рибар.

Певачем химне Хеј Словени завршио је I Конгрес антифашистичке омладине Србије.

МАРШАЛ ТИТО ПОЗДРАВЉА СРПСКУ ОМЛАДИНУ

(Наставак са прве стране)

да ће у њој погинути, — онда је то више него дуг према домовини, онда је то недовољан хероизам младих људи, који жертвују себе, мако још нису управо ни ступили у живот, — да би будућа покољења била срећна. (Једнодушни позицији: "Тако је! Живео!"

Омладино Србије!

Ја сам срећан што вам могу ово признасти:

Била си носилац оне велике наше идеје братства и јединства народа Југославије.

Гледај сам омладину Србије не само у борби у Србији, где смо почели; ја сам је гледао у борби у најтежој студени, скоро попубосу у Босни 1941—1942 године; видео сам је у Босанској Крајини, у Далмацији — савуда.

Савуда је она била у првим редовима. Достојно се показала, као достојна наследница својих предака, српских устанака, српских хероја. Данас она је је хртве, које су дали ваши другови који су пали у борби, захтјевају од вас, младих из Србије, да продолжите њихово дјело за које су они дали своје животе. (Једнодушни одзив: "Хоћемо! Хоћемо!") Они не могу да дијеле ову срећу, данас, заједно са нама, овдје, и утолико је већи вијуг дуг према њима. Они су отишли и треба да дођу други, треба да продолжимо борбу за потпуно ослобођење наше напађене домовине; морамо да продолжимо дјело на изградњи наше разорене земље. (Једнодушни одзив: "Хоћемо! Хоћемо!")

Ја сам данас дошао овамо не да вам говорим о томе како је Србија већ спасена и како ће све сада бити лако и лијепо; ја сам дошао овдје да пред вас ставим ново захтјеве, нове задаће које ви треба да извршите, јер то траже хртве које су пали за оне идеје, за које им треба да се борите и да их остварите. (Једнодушни одзив: "Хоћемо! Хоћемо!")

Ја сам увјерен — јер вјерујем вама, омладине Србије — да ћете ви часно извршити свој дуг према својим палим друговима, према своме народу и према хртвама које су већ дате у овој великој борби. (Хоћемо! Хоћемо!)

Пред нама има још тешких задатака. То и хоћу да вам кажем. Ви морате бити спремни на надвојачанске напоре, не само у борби с оружјем у руци. Ту је већ сада лакше, ту смо највишу тачку напора прешли — овдје је са нама Црвена армија. (Са присутни устају и двораном се проплаче: "Живела Црвена Армија"). Овдје је данас пола милиона Народно-ослободилачке армије народа Југославије, све боље и боље наоружане; са нама су наши велики савезници! (Поклици: "Живели — нисмо сами!")

Али, пред вијама стоји задатак изградње наше земље, наше разорене земље. Као што смо се ми 1941 године — у неједнакој борби — ослонили на омладину и нисмо погријешили и успјели смо, тако се и сада ослањамо на омладину и увјерен сада да ћemo успјети. Свуда где је потребно стварати — уносите исти елан који сте имали на бојном пољу, када је требало да се огледате с непријатељем. Пјесма се оркала у јеку борбе и у најтежим часовима нашим. Та младалачка пјесма нека се бри и боји у стварању још љепшег и бо-

јег живота но што смо имали и но што је био.

Ми нећемо више онакву Југославију, када је била прије овога рата. Ми хоћемо цватућу земљу, у којој ће младе генерације имати све што је потребно за њихов пун развој, да се посвети свако јонче здраву које жели.

Омладино Србије! Данас су наше јединице разорене — треба градити јединице. Наши су мостови порушенi — треба градити мостове. Наши су путеви порушенi — треба градити путеве. Наши су градови без огрева — треба их снабдити огревом. Имамо стотине и стотине тешких недаћа, стотине задатака које морамо решити. То није ствар, може бити, само неког одбора, него и ваша ствар. Ваше очи и ваше руке морају се свуда видjeti; свуда допринојиti свој удио. И да би могли докрајити ову борбу, ми морамо радити на изградњи наше домовине. (Једнодушан одзив: "Хоћемо! Хоћемо!")

Кад се сршимо с мрским освајачем, кад се спомнимо потпуно наше земље, рачунамо на вас, да ћете бити свуда — где је најтеже и где ћемо вас звати. (Једнодушан одзив: "Хоћемо! Хоћемо!") Ви сте наша нова армија, армија рада, која ће створити и себи и будућим покољењима бољу и срећнију будућност. (Опште бурно одобравање и повиши: "Тако је!")

Према томе, другови и другарице, кад на овом вашем конгресу, величанственом конгресу, приступите раду, ако треба да се позабавите свим тим стварима. Ја сам говорио овдје о вашим задаћима. То су ваше дужности.

Али, морам да кажем да ви имате и права, а та су права: да омладина и у току овога рада и ових напора има пуне могућности да се просвећује, интелектуално развија, да има оно што је младости потребно, то јест, да се и весели. Ја мислим да ме нико крије разумјели. Омладина треба забаве: треба да се развија спорт ради развијања физичке снаге; она мора имати осим својих школа и разне друге културне институције. То тражите и поставите овдје на конгресу, тражите од наших организација народне власти. (Повиши: "Тако је!") — Бурно кличање: "Живео Тито!"

Наши народни власти (Живела!), разумје се, мора водити бригу о омладини. Али ако би она што пропустила ту и тамо, ако би она што заборавила, и ако неће понекад да вас саслуша, дођите и нама и хаките: тако и тако. Јер ми хоћемо, јер ми знамо да са младошћу и са младом генерацијом можемо постићи циљеве и идеје за које смо се борили, јер знамо да младе генерације могу постићи идеје за које смо се борили, јер знамо да младе генерације улазе у ову борбу са чистим срцем и жељом да створе и себи и свима будућим покољењима бољу будућност.

Омладина није затрована разним политичким или разним другим идејама, мислим политичкством — против народних идеја. Она мора да буде надахнута једном идејом, а то је идејом — јединства и братства слободне Југославије и идејом стварања боље будућности једне истинске федеративне Југославије (Живела федеративна Југославија!). Та идеја мора да влада нашом омладином, јер сада није вријеме за политизирање или за окупљање око ове или оне партије. Ми имамо једну јединствену

и у организацију у Југославији, а то је народни фронт Југославије, око кога треба сви да се окупе. (Живео народни фронт!)

Народни фронт је спасао Југославију. Народни фронт је спасао наш народ од прошлости, и — иако смо онда још били слаби — тај фронт је ипак створио нову и срекну Југославију, — јер је то партија у којој се спиња сва родољубива омладина, јер је то партија свију поштених Југословена од младости па до даљих зрелих година. Таја организација ми хоћемо, а ко неће тају организацију, значи да он не жели добро својој омладини и да не жели добро својој отаџбини. (Бурни ускупи: "Тако је!")

Дозволите ми да вас на крају свога говора још један поздравим и да вам напоменем — чувате све оне тековине које су толико много коштале, које су коштале толико драгоцене младиће. (Слави: "Слави има!")

Нека живи омладина Србије! (Бурно: "Живела!")

Нека живи омладина Југославије у братској и јединств

І КОНГРЕС АНТИФАШИСТИЧКЕ ОМЛАДИНЕ

Најславнији и најрадоснији дан српске омладине

И омладина Србије дочекала је свој први Конгрес. Дочекала је не тек само са жељом да се бори, него већ као снага која се бори и која утиче на то да се рат што пре заврши, да се што пре уништи фашистичка аждаја. Омладина је 1941 пошла у прве малене партизанске чете, омладина зма данас заштити, јединствена и уједињена, ослобођена и последње делове своје домовине, и за шта ће сутра марширати на Берлин. Млади неће бити никад оруђе у рукама ненародних власти. Млади Србије стоје под заштитом свог војсковог вође Тита, под заштитом своје прве народне скупштине. Народна власт им је дала право да бирају и да буду бирачи. Омладина је проговорила: Она неће стару издајничку владу, она хоће Тита, опробаног пријатеља, друга омладине. То је право омладине дала Ведика антифашистичка скупштина, слободу да сме да каже шта хоће, а шта неће.

МИ ХОЋЕМО ДА СЕ БОРIMO И ДА ПЕВАМО

Са вером у народну власт, са намером да изрази своје жеље, омладина је и дошла на Конгрес. Али је омладина дошла и да постави себи задаљке. Нико, ко није

ће умети да их за два дана дигне. Са најмање срестава, са оскудним материјалом, омладина ће све то постићи, јер она хоће и зна зашто хоће.

Са таквим жељама дошла је омладина на свој први Конгрес. Она се није преварила да ће сви њени захтеви бити испуњени, али је решена зато да своје задатке изврши. Дворана је одјекивала од омладинског жагора. Чекао се да отпочне свечани део Конгреса...

Одједном тишина, па онда пљесак, море поклника, море веселих гласова, све се сило у љубав, у одушевљење борбене младости за друга Тита. Највећи пријатељ омладине Србије није пропустио да дође међу њу, баш онда када она доноси своје судбиносне одлуке. Није могао да не дође онај омладини са којом се је растројио 41 године, али чији је одабрани цвет пошао са њим и није се одвајао од њега. Ни фашистички, ни издајнички куршуми нису могли да отргну омладину од њега највећег пријатеља.

ОМЛАДИНА КЛИЧЕ ТИТУ

Тито, Тито, Тито, проламало се двораном Коларчеве задужбине. Неколико пута се друг Тито дизао и поздрављао, али су се одушевљење и поклinci све више ра-

хрватски народ није никада био уз такве поделе планове...

СВАКО НА СВОМ ЈЕЗИКУ ГОВОРИ

Млади Македонци Адо Шопов у име македонске омладине говори на свом језику, срећан, толико срећан да не може да изкаже задовољство што може слободно да каже своју слободну реч у слободном Београду, пред великим другом и учитељем: „Македонска омладина чврсто и решено стоји данас уз вас, омладину Србије, уз сву омладину Југославије, у својој слободној Федеративној демократској Југославији, и у врховног команданта и љубљеног вођу маршала друга Тита. За ове три и по године борбе, у којој македонска омладина корача заједно са српском омладином, исковано је неразрушиво наше јединство у планинама Кумановским, Козјаком. Ограждена, Беласиће и на Круши. Изграђено је јединство са свом напом браћом и под Бугарима и под Грцима. Македонска омладина из Бугарске и Грчке жели да се у најскоријем времену уједини са својом младом браћом из југословенске Македоније.“

И словеначка омладина је проговорила. Другарица Славка Жагар је исто тако поносна, доносила што може да подадави у име 23 године утвретаване Словеначке којој су доказивали да је српска омладина против словеначке омладине. Данас је словеначка омладина још једном у то разуверена. „Знајте да баш у овом тренутку кад ми изјавимо за нашу слободу, за нашу прагду, за нову слободу, поштен млади живот, да баш у том тренутку словеначка омладина која је у Београду, оштри ножеве, чисти пушке и митраљезе и спрема се за нову борбу да заједно са вама преко Хрватске дође у Словенију и преко наше лепе Љубљане предре у центар фашистичких аликовача, у Берлин!“

ХОЋЕМО МОДЕРНУ ВОЈСКУ

У име Босне и Херцеговине хтео је да говори Ратко Дугоњић, али га је омладина једнодушно поздравила као свог првог друга, секретара Централног Комитета Југославије. У западном делу Југославије после сваке Титове речи ишли су батаљони, бригаде. Ни у Србији Титове речи неће остати незапажене. „После Титових речи неће се остати само на поклицима Титу, него ће се рађати нова Србија. Данас, испред наших ћака, испред наших шеграта, испред наших младих сељачића, који нису знали ни да пишу, ни да читају, данас се скрива у ивицу рупу не само немачки војник овде на Балкану, него стрепи и Хитлер у његовом Берлину. Данас имамо војску, храбру и вешту војску, али ми се не задовољавамо тиме. Нећемо да имамо само пешадију, хоћемо да имамо авијацију, артиљерију, тенкисте.“

СВЕ ЗА ФРОНТ — СВИ НА ФРОНТ

Све за фронт и сви на фронт остаје и даље наша парола. Наши поклици другу Титу гарантују нам да ће се све његове речи испunitи до последњег слова, да са овог Конгреса нећемо отићи само са длановима који ће нас лећи од снажног пљескања, него да ћемо учинити нешто

Друг Рато Дугоњић — секретар ЦК СКОЈ-а

друго, а то је да ће резултати овог Конгреса бити: подигнуте разрушене куће и разрушени мостови по Србији.

КРИВЦИ НА СУД

Ставићемо на суд и одговараће сваки онај који је макар колико прво испод ноката учинио против свога народа. Многима ћемо главу отсећи, и отсекли смо. Многи који су учинили мале злочине и није ће на присилак рад и изгубиће грађанска права. Многима се неће дозволити повратак у нашу земљу. Ми ћемо одлучити хоћемо ли их пустити или нећемо.

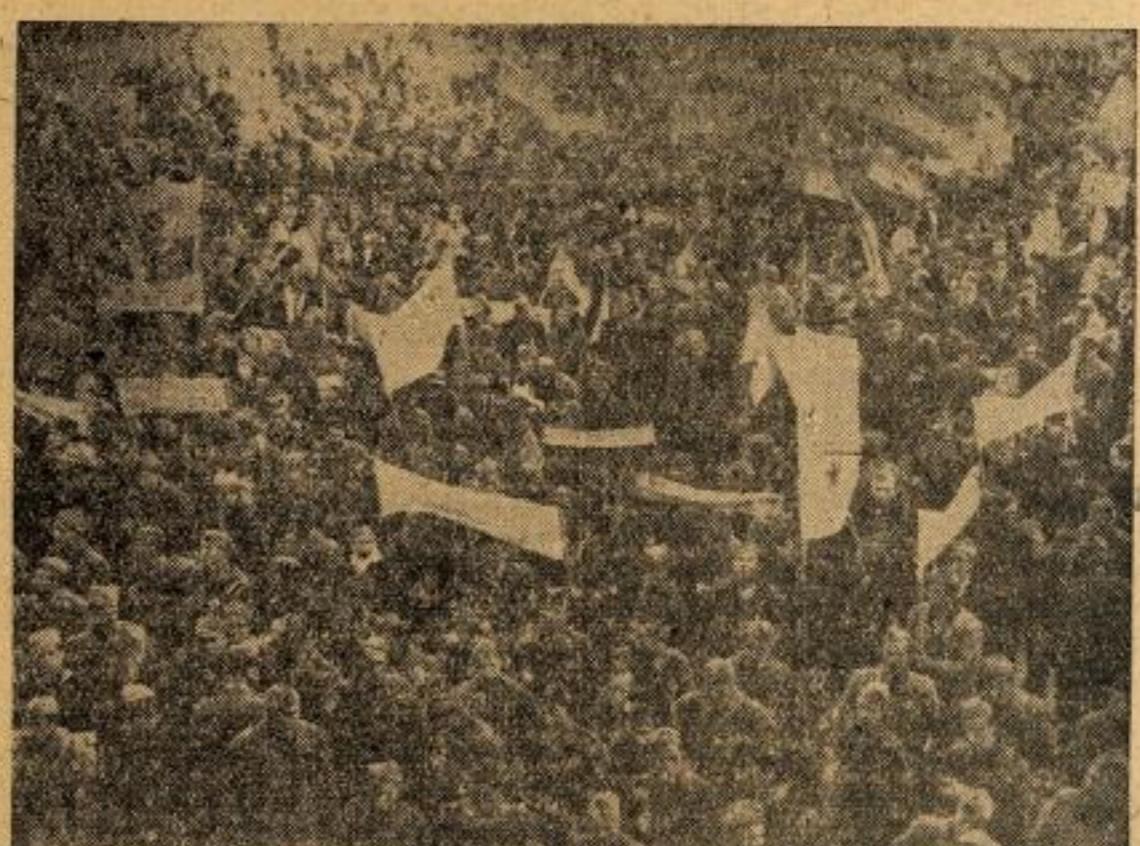
„Ето, то вам је дала наша народна власт, то право да одлучујете дала вам је Велика народна скупштина.“

ВОЈВОДИНА ПОЗДРАВЉА

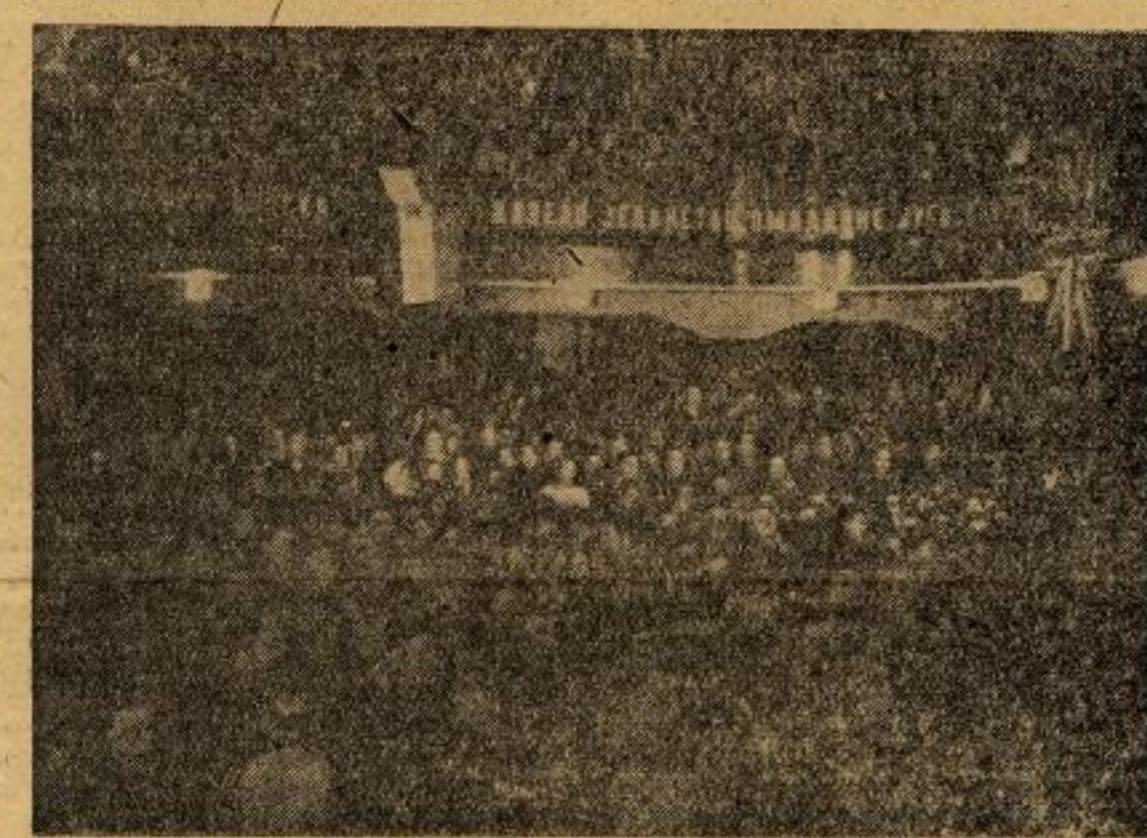
И Војводица је изашла да поздрави омладину Србије. Омладина равног Срема, Баната и Бачке, тог Срема који је дао 15.000 бораца војвођанским бригадама и претворио се у војни логор; тог Срема у коме и деца и жене ратују, било са пушком, било на њиви у радијима батаљона. Ђорђе Никшић, претставник војвођанске омладине на Конгресу рекво је да је само Банат за последњих месец дана дао 7.000 добровољаца војсци маршала Тита.

И ОМЛАДИНА ЦРНЕ ГОРЕ И БОКЕ ДОНЕЛА је борбене поздраве Србији

Бојко Жарковић их је преное нама: „Кроз борбе на Купресу, Ливну, Бугојну, Трекавици, Дрини и Београду, црногорска и бокељска омладина, заједно са омладином осталих народа водила је немилосрдно борбу против наших непријатеља. У тим борбама на Купресу, Ливну, млади бомбаџи, друг пролетер Србије Божко Буха бацао је бомбе, а млада другарица Црногорија Драгица башића је запаљену флашу на тенк и извлачила из тенка му... (Наставак на 4-тој страни)

Велики број Београђана дочекао је делегате за I конгрес

Сала Коларчеве задужбине била је испуњена омладинским делегатима

седео у овим усплатима редовима младих, не може довољно да појми колико је одушевљење веома свакога од њих, колико је љубав и борбености довело свакога појединачног делегата на Конгрес. Само онај ко воли омладину, ко може да се саживи са омладином, могао би да оживи слику одушевљења распеване младости. Ту младост је осетио слободарски Београд, ту младост је дошла да каже целој Србији, свим народима Југославије, целом свету, шта мисли и осећа. Омладина Србије је дошла да исприча своје борбене подухвате и патње, да осуди кривце, да се одрекне издајника, да ода признање своим опробаним руководством, које ју је кроз три године видело, да се захвали другу Титу, који се за њу брине и који јој даје таква овлашћења, каква су ретко дата и једној омладини света. Омладина се састала да осуди окупаторске злочине и да одлучи да за злочине које иде ма у какву се рупу они сакрију, да домаће издајнике, крволовда Павелића, Јошића и друге немачке служе, да Дражине четнике који су под паролом „за краља и Отаџбину“ убијали и забадали каме у срце, изведе пред суд. Српска омладина се не боји да каже истину: омладина се тога није бојала ни кад су у њу пузали, када су Боса Милићевић и Луковић пали на Славији, када су у Кошутњакугинуји њени другови, када је 27 марта помогла рушење пакта. Што би се омладина данас бојала да рекле истину целом свету?

Омладина је хтела да каже свима онима који би хтели да подију основе наше „нове државе, да ће сваком таквом „запушти уста, а ако то не помогне да ће га ударити по глави.“ Она је дошла да се заветује да ће у најскорије време поправити све путеве, жељезничке пруге, да ће подићи све мостове, да ће извршити велико скупљање прилога за пострадале крајеве; подићи ће омладина мостове; онај је знала да их за два сата поруши, али

БРАТСТВО И ЈЕДИНСТВО

Било је замета штета, што дворана није пространа колико наша домовина, што није могла да обухвати сву омладину, сви народ, да смо могли да у њу доведемо омладину других народа, а нарочито оне који још сумњају у нашу снагу, у нашу оданост Народно-ослободилачкој власти и Титу, да виде да нису успели никаквим подложтима да нас разједине. „Они су хтели да се међусобно истребимо“, рекао је Славко Комар у име хрватске омладине, борбене омладине која је још 1941 бацала бомбе на фашисте. „Ми хрвати много слоја захвални и за већи временски српском народу у Хрватској, српском народу у Босни, српском народу у Србији што се први дигао на устанак и спречно те планове, те од свега тога није било ништа. Али је у исто време могао вносишто да кажем да

(Поставак са 3-те стране)

нишиу за наше борце." Такви су наши хероји. Такав један херој је и друг Стоја мајор и командант бригаде. Он је замјешен да говори о својим подвизима. Избацио се из куће где је водио борбу блокиран од 150 четничких аликоваца. Такав је херој и млади Бора Спасојевић, из округа Крушевачког, вођа диверзантске групе, који је сам избацио из строја 3 ваза и убио 40 фашиста.

ПРЕТСТАВНИЦИ ПОКРАЈИНА ГОВОРЕ

Омладина Косова и Метохије поздравила је Конгрес. Она је подважла братство и јединство наших народа, говорила је о тешкој борби са окупатором, о томе да ће дати све фронту, о свом савезу антифашистичке омладине. Осудила је хегемонистичку великосрпску клику која је подржавала ненародне режиме, чији је рад дошао до изражавања и на Косову и Метохији.

РЕФЕРАТ ДРУГА ПАНТОВИЋА

Друг Радован Пантовић је опширно говорио о борби са окупатором и домаћим издајцима. Примери Зоре Ђоковић, Педе Ђорђевића, Штурле, то су симболи омладине која је срушила планове окупатора. Борбом је покорени Београд одговорао злитецима. Ни масовна стрељања у Ужицу, Чачку, Ваљеву, Шапцу, Београду, Крагујевцу, нису застрашила омладину. Ни кама Дражиних четника, ни мучење 17 девојака, партизанских болничарки, у Мионици, ни то није застрашило омладину. Српска омладина се одриче издајника српског народа и тражи да им она суди. Она има основа за то. Кад се кћи Драже Михајловића одриче оца, кад је она борац и партизанска болничарка, кад она тражи суд за кривце, како да остале правдољубиве омладине не затражи то исто. Гордана Михајловић оптужује четнике за злочине, она, Дражини кћи, која је могла из близине да их види, прво оптужује њихово руко водство. Они не знају, вели она, како је диван живот са борцима партизанским, како је висок њихов морал. За њих смо ми неморали, а они су убили читаву породицу једног погинулог партизана зато што је стари отац дошао да пренесе синовљево тело да га сахрани. Они немају осећања. То говори кћи народног издајнице и сама тражи суд за своје криице.

РЕФЕРАТ ДРУГАРИЦЕ ЗАГЕ СТОИЛОВИЋ
Другарница Зага Стојиловић говорила је о Србији у федеративној демократској Југославији. Омладина Србије осуђује ненародне режиме, великосрпску клику која је убијала своју сопствену децу по улицама Београда. Осуђује самозваног вођа Србије Недића који је у име неке велике Србије помогао фашистима да убију 30.000 Срба у Јајинцима, 7.000 у Крагујевцу, 20.000 у Нишу, 2.000 у Краљеву, све у име спаса Србије. А Србија неће да тлачи и угњетава.

РЕФЕРАТ ДРУГА ДРАГОГ СТАМЕНКОВИЋА
о УСАОС-у и његовим задацима
Друг Стаменковић, између остalog рејао је следеће:

"Констатујући издају реакционарних вод-става разних политичких партија и њихових омладинских организација, I конгрес антифашистичке омладине Југославије је указао на нови, пут изградње јединства младе генерације читаве наше земље — на put стварања тог јединства одоздо, непосредним окупљањем маса омладине без и против воље таквих издајничких вод-става. Те одлуке биле су далеко сензорног значаја за развој омладинског покрета у Србији. Антифашистичка омладина Србије их је разумела и у новим условима, који су у међувремену настали у Србији, у у-словима новог попета народно-ослободи-лачке борбе и ослобођења једног дела Србије, почесо се брзо развијати јединствени омладински покрет. То више није био народно-ослободилачки омладински по-

крет, то је сад »Уједињени савез антифашистичке омладине Србије, јер је то и ме боље одговарало нашем омладинском покрету, који са од Првог конгреса почeo развијати у тесној повезаности омладине Југославије, као једна његова грана, као део УСАОС-а.«

»Мобилизација нових снага за фронт, мобилизација нових хиљада бораца за нашу Народно-ослободилачку војску, мобилизација свих средстава потребних за коначну победу, над мрским непријатељем

шке осветнице и у Србији, и у Београду, и у свим градовима, по пољима и шумама Србије, испаљене су из омладинских руку.« И народна власт је поздравила преко др. Синише Станковића, претседника АСНОС-а, први Конгрес: „Прави је задатак, да ви вашим еланом, вашом борбеном снагом потломогнете дело, које још није довршено, дело ослобођења земље. Други је задатак: задатак обнове и изградње земље, али не да би се вратили на то што је раније било.“

Стаљину. У име бугарске омладине говорио је Данко Димитров. Он је подвукao да нас више нико неће моћи раздјелити и да бугарска омладина осуђује и грчку, и бугарску, и српску резекцију које су узета ван Македонију. Бугарска се омладина радуја стварању наше нове државе.

ПИОНИРИ ГОВОРЕ

И наши најмлађи су поздравили Конгрес. Њих двојица, два мала комесара пионирских brigada: „Ми смо они, који су најмлађи дали нашој војсци, али јој највише добра желимо.“ Они су скupљали прилоге, они ходе да се боре. Њихови другови западних крајева били су и бомбаша, а они ће помоћи народној власти у раду. Омладина и најмлађи то је Титова војска, то је ослонац народне власти.

ПОЗДРАВИ

Са конгреса су послати поздравни телеграми пријатељима омладине: маршалима: Титу и Стаљину и г. Черчиљу и Рузелту. Упућени су поздрави сојетској, америчкој, енглеској и бугарској омладини, Светском омладинском већу и омладини свих народа Југославије, АВНОЈ-у, АСНОС-у и Националном Комитету. Делегати наше војске и морнарице, наше прве тешковске brigade, делегати села и градова, наши рањеници из Италије, сви су они поздравили ову велику омладинску манифестацију.

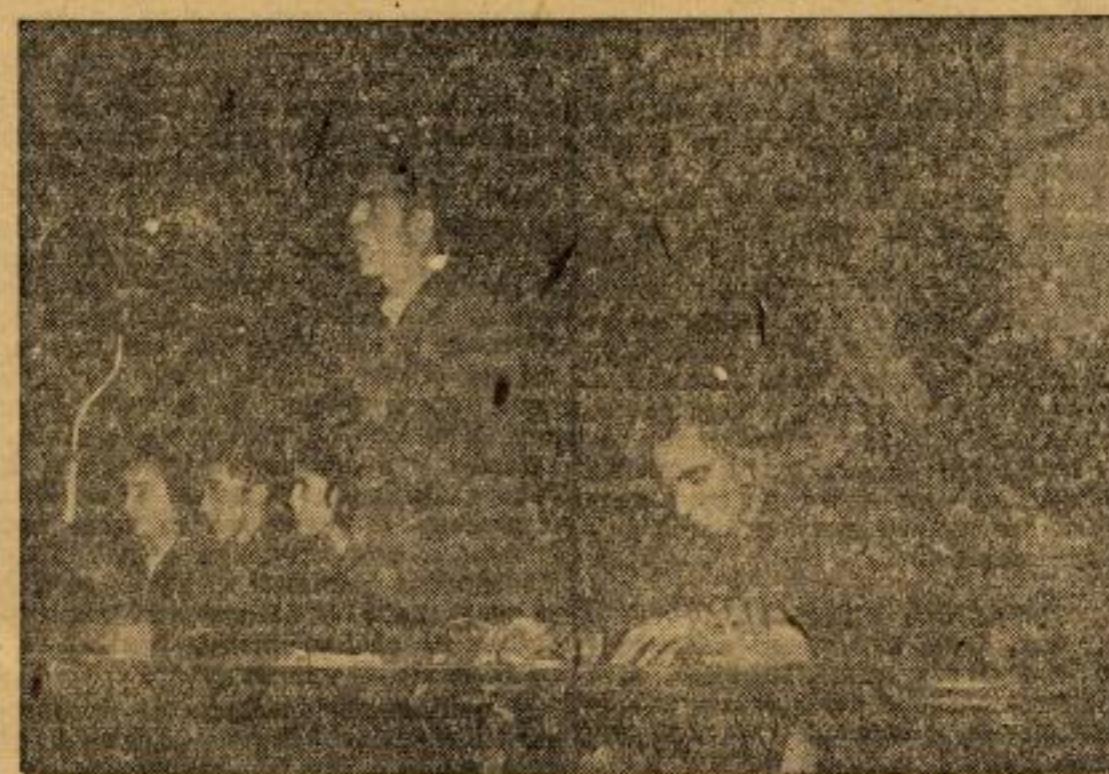
Уз силене манифестације борцима на фронту и уз аплаузу који је трајао необично дуго, делегати су одлучили да се сви дарови, које су рањеници из Италије послали поводом Конгреса делегатима, уступе рањеницима у Београду.

ОДЛИКОВАЊА

На крају је друг Ратко Дугојић извршио предају ордена Народног хероја за друга Иву Рибара-Лолу, његовом седом очу. Ово одликовање доделио је АВНОЈ погинулом Иви Рибару, а омладина се заветовала да ће га осветити. Глас друга Рате дрхтао је и много омладинско скло засузио. АВНОЈ је одликовао и УСАОС.

Омладина има своје хероје, своју славу, она има своја права, али има и своје задатке. Омладина ће дати све фронту. Она ће скupити до последњег омладинца и омладинке, сву љоштену омладину. Омладина ће се такмичити у скupљању прилога за наше опустеле крајеве. Она ће постати нова моћна армија рада. Као свој први прилог, после конгреса, стотине омладинца се јавило и многи су већ дали крај за наше рањенике.

И омладина Србије ће ни из чега по-длнији све, она ће испунити задатке које је поставио I Конгрес, она ће оправдати Титове речи поверења.

Радно претседништво I конгреса

— то је први и најважнији задатак нашег УСАОС-а.«

РУКОВОДИОЦИ ПОЗДРАВЉАЈУ

За три и по године борбе прекајило се братство и јединство наших народа. Захваљујући томе братству и јединству, рекао је друг Стане Кавчић, претседник Централног одбора Уједињеног савеза антифашистичке омладине Југославије, данас празнујете ви у Београду а сутра ће исто тако празновати омладина на улицама Загреба и Сарајева, а преко сутра у Ђубљани.

И наши руководиоци су поздравили Конгрес. То су они руководиоци које омладина воли као родитеље, као браћу.

Друг Мома Марковић, потпуковник, поздравио је омладину у име главног шtabа НОВ и ПОЈ: „Ако меримо по проливеној крви, ви сте највише и ту дали, ако меримо по истрајности, и ту сте били у првим редовима.“

П. К. Партије је преко др. Благоја Нешковића поздравио омладину: „Прве пу-

У дугим, одушевљеним саваџијама које су увек изнова избиле кад год би се по-менуло име великих руководилаца савезничких земаља, Стаљина, Рузелта и Черчиља, омладина Србије изражавала је своју верност и љубав према великом савезничком блоку.

СТРАНЕ МИСИЈЕ НА КОНГРЕСУ

Представници страних војних мисија поздравили су омладину. Потпуковник Максвел је то учинио у име европске војне мисије: „Рекао бих да у овом уморном свету ви имате виталност и енергију да усавршите нове вредности, не материјалне, већ духовне.“

СОВЈЕТСКА И БУГАРСКА ОМЛАДИНА

У име совјетске омладине говорио је мајор Воронјев: «Својим беспримерним отпором крви, ви сте показали свету, да немајте смиса, која би могла да баца на колена слободољубивим и горди словенским народом. Са свих страна су се сливали горући по-клици Савјетском Савезу, Комсомолу и

Совјетском Савезу, Комсомолу и

За те више племените жртве, ми вам обећавамо да ћемо по оздрављењу још јаче ударити по окупатору и његовим службама, док га не дотучемо.

Да живи рођољубива омладина Србије! Наши рањени другови и другари осећају се радосни. Јер крају узалиуд дали, јер отаџбина која се кује изрек борбу веома ће бити захвална храбрим борцима.

То је још један од речних доказа да ће српска омладина с успехом испунити задатак, кога је положила на своме Конгресу, другу Титу — да ће уложити све снаге да би се што пре завршио рат и изградила наша нова Србија, наша нова Југославија.

Делегати са I конгреса антифашистичке омладине Србије масовно су се јављали за добровољно давање крви

У теку рада другог дана Конгреса стигло је писмо од Централног хигијенског завода да је хитно потребно крај да би се тима рањени борци који су тек стигли са фронта спасили од смрти.

Као један, неколико стотина омладинца и омладинки из свих крајева Србије, неки их толико није било потребно, јавили су се Централном хигијенском заводу за добровољно давање крви.

Трећег дана Конгреса, у теку рада стигло је захвално писмо рањених бораца, које је одмак и прочитано:

„Немамо довољно речи да вам изразимо своју најискренију захвалност на по-моћи коју сте нам пружили тиме што сте дали свују драгоцену крај нашим најтежим рањеницима и на тај начин допринели спасењу

живота многих од нас. Ви сте на

пријатељи похитали у одређеном броју и

без устезања давали толико крај да ће

животи многих наших другова бити спасе-ни.

Тиме сте ви, рођољубива омладина Србије, и делом доказали да сте спремни

дати и највеће жртве у борби против за-

клетог непријатеља, јер надокнађујући на-

шу проливену крајашу, ми ћемо бити

поновно способни да ступимо у редове

борца против фашизма.

„Ваша љубав према рањеницима треба и

у будућем да исполните, како би и живот

нових тешко рањених другова били спасе-ни.

СА I НОНГРЕСА ПОТЕКЛА је ИНИЦИЈАТИВА ЗА

Свакародно такмичење помоћи пострадалим крајевима

Са огромним одушевљењем I конгрес антифашистичке омладине Србије прихватио је резолуцију коју је предложио Михаило Швабић, члан Централног одбора Уједињеног савеза антифашистичке омладине Југославије. То је било позив да се наша браћа пострадалој од непријатеља пружи помоћ. У резолуцији се, између остalog каже: „омладина Србије сматра за своју прву и свету дужност да, у заједници са другим антифашистичким организацијама, а уз помоћ народно-ослободилачких власти, поведе једномесечну кампању за прикупљање до-

брavoљних прилога у храни и другим потребама за становнике у пострадалим крајевима“.

Месец децембар — позив је Конгрес омладине Србије — треба да буде месец свенародног такмичења у помоћи нашој пострадалој браћи у другим крајевима.

Омладина је увек била ослонац и најбољи помагач народној власти кроз читаво време ослободилачке борбе. И овога пута — кад је

НОВО МЛАДО ПОКОЛЕЊЕ

Из свих крајева Србије дошла је омладина на свој историјски празник, на Први конгрес. Сви су они дошли да испричaju под каквим су тешкоћама испуњавали одлуке II Конгреса антифашистичке омладине Југославије.

Улицама Београда ишли су колоне омладине окићене заставама и транспарентима. Међу њима су борци са фронта, омладинци и омладинке из позадине. Сви се они сливају у једну снагу, у једну велику колону, веселу и распевашу. У целом граду се осећа свечан дан. Са свих страна се чује песма поклици маршују Титу и нашој војсци.

ДОШЛА ЈЕ И МЛАДА ОВЧАРНА

— Из којег си ти краја, другарице?

— Из Крагујевачког округа — из Врбице. Сигурно си чуо за моје село. Оно је чувено. У нашем селу извршавале су се акције, а нису могли ни једног партизана ухватити, — прича Росић Станија, осамнаестогодишња овчарка из устаничке Шумадије.

— Знаш друже ја сам била још мала када су Немци дошли у наше село. Овчарке су наше село убили неколико душа. Једном када сам чувала овце видела сам први пут партизане. Рекла сам им колико има Немаца у нашем селу, где спавају. И кад год сам ја истеривала овце на пашу састајала сам се са друговима. Научила сам да певам партизанске песме, причалам си о нашем Титу, о борби. Једном су Немци осетили да су близу партизани. Целу ноћ су пущали, а код мене је било шест другова ратника. Добро сам их чувала. Ноћу

сам им веш и у свему сам им помагала. Једном су ме ухватили четници. Тукли су ме и тражили да им кажем где се налазе другови. Али им нисам хтео ништа рећи. Када су видели да им нећу ништа рећи — пустили су ме. Када су у једној борби пала три друга отишао сам иоћу у шуму и сахранила их. После сам одлазила иоћу када не пролазе туда четници и носила им свежег цвећа. После сам се на том месту и састајала са друговима. Нисам се никад бојала.

УВЕН САМ БИО ДОБРОВОЉАЦ

Борио се он против фашизма још у старој Југославији као београдски радник.

— Хтели су да унеште нашу омладину, али ми се ипак дали. Видео сам одмах шта ходе непријатељ, — прича омладинац, мајор Драгољуб Петковић-Столе.

— Нас дванаест омладинаца смо формирали Бабићев одред. Волео сам пушкомитраљез. Све до пре неколико месеци сам био пушкомитраљезац.

Мајор Драгољуб Петковић-Столе

Био је он прво командир чете, после командант батаљона, а пре осам месеци је постао командант бригаде. И као командант батаљона био је у борбама пушкомитраљезац.

— Волео сам као прави омладинац да буду добровољац, данас сам свуде и на сваком месту добровољац. Када сам нападао са својом четом на вилковце био сам рањен, али су ме моји борци изнели из првог борбеног реда, превили ми ране и наставили борбу. Склонили су ме у земунницу. Једног јутра су блокирали кућу у којој сам лежао. Било их је 150 са митраљезима. Када су ме позвали да се предам, скочио сам ја сам против њих 150. Иако сам био рањен у обе руке и у груди убио сам пушкомитраљесаца и пробио се. Други пут су ме ухватили на спавању. Мучили су ме зилковци, али ја им нисам хтео ништа рећи. Одвели су ме на стрељање. Када су ме водили ја сам скочио на стражара, отео му пушку и место да он убије мене, убио сам ја њега. Читато сам Титове чланке и његова наређења и то ми је давало снаге.

НАЈМЛАЂИ ДЕЛЕГАТ НА КОНГРЕСУ

Пионери Ваљева су изабрали свог делегата. Они су се спремили за овај конгрес, скупљали су прилоге за нашу војску, скупљали лековите траве за наше рањенике итд. Изашао је да говори и најмлађи делегат:

— Другови и другарице, ја — као делегат шионира дошао сам овде да подздравим вас, делегате из свих крајева Србије. Ја се осећам толико срећан, када су пионири града Ваљева имали поверење у мене и послали ме да уместо њих поздравим овај најлепши и најсрећнији дан омладине Србије. Ми млађи пионирши смо из улице у улицу са малим касицама и скапулили преко 60.000 динара, за нашу војску. Ми и сами знајмо да је то мало, али ми смо мали па су зато и наше снаге мале. И ми најмлађи пионирши хтели бисмо да бијемо фашисте. Ми ћемо мрзети и гонити фашисте, са којима су се спријатељили чупавци, недићевци и остали њихови сарадници. Ми млађи пионирши нећемо им дати да се крију, јер када би се крили они би тиме ометали нашу свету борбу.

Цео конгрес је бурно поздравио малог делегата, а претседавајући му је пришао и пољубио га уз опште одобравање.

Миливоје Ђукнћ, комесар ваљевске пионирске бригаде

РАЗГОВОР СА СОВЈЕТСКИМ ДЕЛЕГАТИМА НА I КОНГРЕСУ СРПСКЕ ОМЛАДИНЕ

Из другог реда са леве стране дворана будно прате рад Конгреса десет совјетских младића и девојака, бораца и командира са II и III Украјинском фронтом. Они напретнују слушају, лица им истакло тако сјају, а руке исто тако истрајно пљешују као у наших делегата. То је делегација совјетске омладине на Српски конгрес. На грудима свакога од њих сијаје по неколико ордена и медаља. Ту су ордени: Отечественог рата, Црвене звезде, Црвене заставе, Орден славе, медаља за борбене заслуге, медаља за храброст, медаља за одбрану Кавказа, за одбрану Севастопоља, за одбрану Стаљинграда. Делегацији предводи мајор Воропајев Виктор Васиљевић, Рус, а сачињавају је још: мајор Булочев Сергеј, Рус, херој Совјетског Савеза капетан Гусјев Иван, Рус; ст. сержант, Аљаутдинов Абдул, Татар; сержант, Остапенко

у свему подражава и следи своје руковође, на челу са већим војском маршалом Титом. Нама се нарочито допало то што се на Конгресу није расправљало о сртним стварима (спорти, клубови и сл.) него о крупним питањима даљег подизања и пораста ваше земље, што бржи слом Хитлер-а и изградња ваше порушене и опљачкане домовине.

Ми смо знали о вашој љубави према нашој земљи и совјетском народу и омладини. Ми смо о њој знали пре свега по вашим делницима, јер сте се ви жестоко тукали са Немцима од почетка, стално, и онда када је нама било најтеже. А и наша новина станови су писале о томе. Ми смо знали о вашим херојима, Иви Рибари и другима. Али смо и поред свега тога били изненадjeni и дирнути оном љубављу — повицним, пљескањем којим сте ви на Конгресу обасули Црвену армију, нашу земљу и нас када смо се дизали на трибинама

Делегација совјетске омладине

Андреј, Рус, херој Совјетског Савеза; мл. лајтнант, Аслутаџејев Мажид, Казах; Бељајев Михаил, Рус; мл. лајтнант, Омљањенок Олга, Украјинка; водник Криворучко Иван, Украјинец; ст. лајтнант, Лугавој Виктор, Белорус. Има их тенкиста, артиљериста, извиђача, авијатичара и др. и сви су на фронту од 1941 или 1942. Разговарали смо са свима, а нарочито са војском делегације, мајором Воропајевим.

Какав су ваши утисци о нашој омладини и Српском конгресу?

Мајор Воропајев нам је отворио, а по изразу лица осталих делегата видело се да се они сви са њим у потпуности слажу:

«Чим смо дошли у вашу земљу, одмах смо спознали да су Југословани трудолубни, рјадан народ, и народ који ради по ратноме. И то нам се највише допало. Често смо сретали дечаке како ору на њима са својом мајком. Сви људи код вас нешто продуктивно раде.

Конгрес је протекао у високом патриотском полету. Како је само красно дошло до изражаваја јединство омладине за борбу против Немаца и спремност да омладина

Шта вам се највише допало на нашем Конгресу?

Највише од свега свима нама се сакија борбена спремност српске омладине да уништи Немце и да уништи и казни све издајнике наших народа.

Како цените ви, борци и командри прослављене Црвене армије, нашу народно-ослободилачку војску, с којом сте се по нашој земљи заједно борили?

На улицама Београда и на другим местима показала је народно-ослободилачка армија примере дивне упорности, чврстине и храбрости у уништавању непријатеља. Мора се истаћи да су се прекрасно показале девојке. Наши борци, командри, читав наш народ, усхићују се вашим девојкама. Гледају се их како иду у улцима Београда, слабо одевене, у танким блузама, и без обзира на кишу заносно кличу Титу и јединству. А на Конгресу смо видeli да оне знају иступати на трибини са красном ораторском вештином исто онако добро како добро знају да ратују.

После дужег пријатног разговора разговарали смо се са младим црвеноармејцима уз најљепше жеље да се ускоро срећнемо у Москви на митингу или Конгресу совјетске омладине.

Росић Станија, делегат из Крагујевачког округа

сам им ископала склониште и добро сам их сакрила. Баш сам онда била срећна. Нисам могла ни дана без другога. Спремим им колача и носим им у шуму. Пијела сам им чимпере, прала

ТАКМИЧЕЊЕ ИЗМЕЂУ ОМЛАДИНЕ ВОЈВОДИНЕ И СРБИЈЕ

У конгресним резолуцијама целокупна омладина се сложила да се у целој Србији спроведе такмичења између појединачних округа. Када је тај предлог прихваћен, војводинске делегације је позвала у име војводинске омладине Србије на такмичење за месец дана: ко ће више подићи мостова, пруга, творница, ко ће више помоћи пострадалим крајевима итд. Овај предлог је омладина Србије одушевљено приhvila.

Мали лексикон**Наша одликовања**

Одликовања су висока награда за личне заслуге појединача и јединице наше војске стечене у борби против непријатеља наше отаџбине, а за слободу наших народа. У ту је сврху Претседништво Антифашистичког већа народног ослобођења Југославије успоставило следећа одликовања:

1) Орден народног хероја добијају најистакнутији јунаци наше војске, најистакнутији пионери и организатори народног устанка и Народно-ослободилачке војске, који су пали на бојном пољу, у затворима и логорима, или који су још живи, а чија имена и дела морају бити овековечена као пример данашњим и будућим поколењима.

2) Орден народног ослобођења добијају пионери и организатори народног устанка, Народно-ослободилачке војске, војници, подофицири, официри и политички комесари за ванредно велике заслуге у борби за ослобођење народа. Овај орден добијају појединачне јединице Народно-ослободилачке војске које су се нарочито истакле својом упорношћу и успешнома у борби против непријатеља наше отаџбине. Такође добијају и организације и лица из Народно-ослободилачког покрета, који су се нарочито истакли у борби за ослобођење народа Југославије.

3) Орден партизанске звезде I степена добијају виши војни и политички руко водиоци, који су се са својим умешним командовањем нарочито истакли у току овог рата.

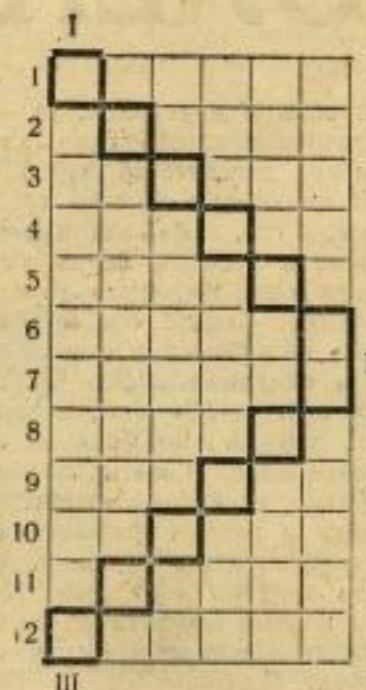
4) Орден партизанске звезде II степена добијају виши и нижи војни и политички руко водиоци, који се истичу умешним командањем својом јединицом, личном храброшћу и као такви уживају поверење бораца и старешина.

5) Орден партизанске звезде III степена добијају виши и нижи политички и војни руко водиоци за личну храброст и смело командање са својом јединицом. Овај орден добијају и истакнути храбри борци за смеле и одважне подвиге у многим борбама.

6) Орден братства и јединства добијају политички и војни руко водиоци, организације и лица из Народно-ослободилачког покрета, који су се нарочито истакли у ширењу и учвршћивању братства и јединства народа Југославије.

7) Орден за храброст добијају војници, подофицири, официри и политички комесари за личну храброст и за појединачна учичења јуначка дела.

8) Медаља за храброст добијају војници, подофицири, официри и политички комесари за храбро држање уопште, као и за храбро држање у појединим борбама.

1 духовни вођ, 2 земљоуз и град између Северне и Јужне Америке, 3 гласници, 4 спретан, 5 слика предела, 6 домаћа фирма лекова, 7 свет (грчки), 8 собица на броду, 9 музички израз, 10 блато, 11 драги камен, 12 скитачки народи.
I—II—III вођа Совјетских народа.

Сид Орди

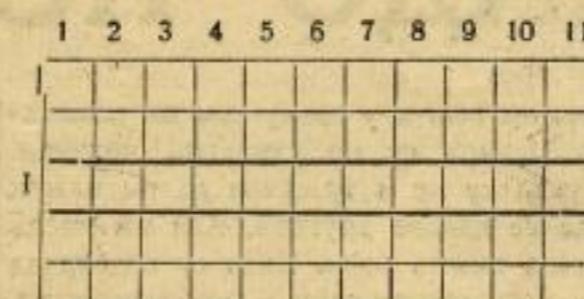
У недељу, 19.08.1944. пре подне на игралишту „Југославије“ одиграна је прва јавна утакмица после ослобођења Београда. Играли су Репрезентација антифашистичке омладине Београда и Прве пролетерске дивизије. Победила је репрезентација Београда са резултатом 3:2 (2:0).

Тим Београда: Бијелић (Баск), Станковић (БСК), Мијатовић (БСК), Стокић (Слога), Поповић (Баск), Релић (Јединство), Шапинац (Београд), Ђанић (Југославија), Богдановић (Баск), Стевановић (Београд), Ранковић (Железничар).

Тим НОВ: Хирш (Грађански, Земун), Белојевић (РСК — Црна Гора, Подгорица), Шпadijep (Звечан, Кос, Митровица), Поповић (ЧСК), Чолић (Будућност, Ваљево), Шијачић (БСК), Потхрашки (Савица, Загреб), Перовић (РСК Црна Гора), Правдановић (Будућност, Ваљево), Вујошевић (РСК Црна Гора), Потје (Грађански, Земун).

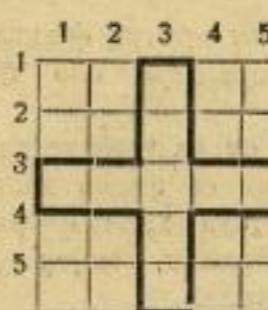
Голове су постигли: Шапинац 2 и Стевановић 1 за Београд, а Перовић и Правдановић за НОВ.

Утакмици су присуствовали сви делегати I Конгреса антифашистичке омладине Србије, као и многобројни припадници НОВ, поред великог броја београдских љубитеља спорта, тако да је утакмици присуствовало око 8.000 гледалаца.

Три загонетке**Усправно:**

1 опера од Пучинија, 2 узлуд, 3 мала, 4 упала, 5 кола за топове, 6 позоришни комад, 7 старији израз за престоницу Мађарске, 8 забринутост, 9 инат, 10 време, брзина, 11 савез више великих индустриских подuzeća.

I—II: први део борбеног поздрава Народно-ослободилачког покрета.

Водоравно и усправно:

1 занос, 2 страни израз за смотру, 3 скраћеница за највише законодавно и извршно тело наших народа, 4 Танталова књи, 5 вазашар.

Составила Д. Ж., Земун

**РЕШЕЊЕ УКРШТЕНИХ РЕЧИ
из броја 18 „Омладине“**

Водоравно: 1 Максим Горки; 12 Алеути; 13 Ирвас; 14 ткива; 16 лампа(а); 17 вата; 18 рат; 20 ћнос; 21 Ера; Повор; 24 Н, в; 25 ја; 26 трактор; 28 каро; 30 Монс; 32 олади; 34 пакет; 35 живот; 36 снаом; 37 мстер; 39 Идна; 40 настаје; 43 ат; 44 ја; 46 ниска; 47 сни; 48 аве; 50 нет; 51 стил; 52 капа; 54 ономе; 55 Илири; 57 брокат; 58 нарави; 59 опело.

Усправно: 1 Матвеј Кожемјакин; Алкара; 3 кента; 4 сува; 5 Ита; 6 ми; 7 Ги; 8 орл; 9 рвач; 10 камин; 11 Исповест, Мати, Лето; 15 санке; 18 роа; 19 Тот; 22 продоран; 23 Романија; 26 Травен; 27 рокаде; 29 Алит; 31 неон; 33 И(ван) Т(ургенијев); 34 П, с; 38 отсек; 41 син; 42 акт; 43 антимал; 45 авала; 47 стоке; 49 Елир; 51 сноб; 53 ара; 54 оро; 56 Ив; 57 би.

**Решење загонете „За најмлађе“
из броја 18 „Омладине“**

Водоравно и усправно:
1 Тито; 2 Иван (Милутиновић); 3 тата; 4 онај.

РАТНИ ХУМОР**Хитлер мисли а Химлер говори**

Недавно је Химлер проглашио на немачком радију Хитлерову личну посланицу немачком народу. Мисли се, да Хитлер није могао да је особно упути, јер је душевно оboleo.

Химлер: «Наш Фирер мисли за вас и бориће се заједно са вама до задње капије!»

(Цртеж Иве Кушавића)

Совјетски хумор**ГЕБЕЛС СЕ НЕ БУНИ**

Немачки ћенерал: Немамо зашто да се хвалимо, хер министер. Руси су опет заузели велику количину наших тенкова, топова и са њима разбили неколико наших батаљона.

Гебелс: Изванредно! Тако ћемо и да напишемо: „Нова победа немачког оружја“.

ЈЕДИНИ НАЧИН

— Како да заштитим своју главу, Карло, да је не би Руси заврнули?

— Врло лако: треба само да дигнем руке изнад главе.

СВОЈ СВОГА ПОЗНАЈЕ

У један немачки штаб „СС“ улази месни становник и жали се да су га ноћас опљачкали неки људи са ознаком „СС“ на рукаву.

— Кажи ми, прекида га немачки официр, — а ободици којима су везане твоје ноге дали су на теби били и тада?

— Јесте, биле су.

— Онда, то искус моји јунаци. Од њих ни један не би оставио тако важну ствар.

КРАСНОРЕЧИВО ЂУТАЊЕ

— Господине оберсте, шта говоре људи са фронта за совјетску артиљерију?

— Они који су њу осетили ништа не говоре — из тог простог разлога — што су на ономе свету.

КАКО ВРАНЕ ЂИРУ ПУСТИШЕ НА МИРУ

Ни страхило не помаже,
када се свих страна
долазе и усев квare
гомиле гаврана.

Ђири нешто на ум пало
и јури без даха —
да одлете птичурне
од чуда и страх.

Натраг трчи, чврсто држи
умотано вешто,
за гавране разбојнике —
тајанствено нешто!

То страхило чуди птице
више него пушка. —
Са гвозденим крстовима
праве шапска њушка!

Бене црни од ужаса
да разглес ово:
— Видели смо најстрашије
чудовиште ново!